

Jäsenmaksu, Sukuviesti ja vapaaehtoinen tuki
Vuoden 2012 jäsenmaksun eräpäivä on 12.1.2012. Pankkisiirtoon on merkitty myös Sukuseurojen Keskusliiton Sukuviesti-lehti. Lehti toimii linkkinä sukuseurojen ja kaikkien seuratoiminnasta, sukututkimuksesta, kulttuurihistoriasta ja perinteistä kiinnostuneiden välillä. Hallitus suosittaa Sukuviestin tilausta asiatietoutta antavana aikakauslehtenä. Samalla tilaus tukee suomalaisen sukuseuratoiminnan kehittämistä. Lomakkeella on myös vapaaehtoinen sukututkimusmaksu niitä taloudellisesti hyvässä asemassa olevia Leskisiä varten, jotka haluavat pyöristää maksettavan summansa. Monet ovat käyttäneetkin ”pyöristystä” ja kiitos siitä heille.

Lahjaesineet

Sukuseuralla on itselle ja sukulaisille lahjaksi sopivia sukuaiheisia koriste- ja arvoesineitä:

- Sukukirja osat I-III, hinta 95 euroa sisältäen yhden suku-CD:n
- CD-Sukukirja sisältäen kaikki kolme teosta. 15 euroa.
(CD on tarkoitettu 16- tai 32-bittisille käyttöjärjestelmille, mutta jos sinulla on 64-bittinen Windows 7, myös siihen löytyy suku-CD. Muista mainita siitä tilauksesi yhteydessä).
- Ulos lipputankoon ripustettava säänkestävä isännänviiri, 4 metriä pitkä, 90 euroa.
- Leskisten vaakunalla varustettu pöytäviiri, standaari, 60 euroa.
- Leskisten vaakunalla varustettu ruuvikiinnitteinen rintamerkki, pinssi, 5 euroa.
- Leskisten vaakunalla varustettu kirjearkkipakkaus arvokirjeille (20 arkkia), 5 euroa.

Hinnat sisältävät postimaksun. Tee tilauksesi hyvissä ajoin ennen merkkipäivää.

Osoitteenmuutokset ja muut ilmoitukset suoraan sukuseuralle

Varmista postinkulku ja tee osoitteenmuutos aina heti kun uusi osoite on tiedossa. Ilmoita kaikki tiedonannot kirjeitse, postikortilla, puhelimella tai sähköpostitse. Katso yhteystiedot kirjeen alusta.

SUKUSEURA LESKISET RY
Hämeentie 32 B 57, 00530 Helsinki
Puh. 040 708 4466 ja ulkomailta +358 40 708 4466
Sähköposti: raimo.leskinen@iki.fi

SUKUKIRJE
Joulukuu 2011

Hyvät sukuseuralaiset,

Ensi vuosi on jälleen se vuosi, jolloin kokoonnumme yhteen suurella joukolla sukukokouksemme tapaamaan tuttuja ja tutustumaan uusiin sukulaisiin. Tällä kertaa suuntaamme Kainuuseen: Kajaaniin ja Suomussalmelle 13.7. – 15.7. 2012. Tarkoitus on saapua Kajaaniin jo perjantai-iltana 13.7. ja majoittua esim. Scandic Kajanus –hotelliin, josta olemme saamassa edullisen tarjouksen. Lauantai 14.7. on retkipäivä, jolloin ensin tutustumme Kajaanin nähtävyyksiin opastetulla kiertoajelulla, kuulemme Kajaanin historiaa, kulttuuria ja nykypäivää, ”kultavaa löytyy Lönnrotista Kekkoseen, tervansoudusta Herman Renforsiin”, näemme mm. linnanrauniot, kauniin Kajaaninjoen rannan ja tervakanavan. Retki jatkuu Paltaniemen kylälle, joka on Kainuun kulttuurin helmi, 10 km:n päässä Kajaanin keskustasta. Kyläkirroksella näemme Eino Leinon lapsuudenmaisemat, kuulemme Elias Lönnrotin elämänvaiheista ja käymme ainutlaatuisessa katto- ja seinämaalauksin koristellussa Paltaniemen kyläkirkossa.

Sitten matka jatkuu Suomussalmelle korpikirjailija Ilmari Kiannon kotipaikoille. Ensi kesänä 100 vuotta täyttävällä Kianta-laivalla risteilemme Turjanlinnaa ja kuulemme oppaan kertomana tarinoita Turjanlinnan historiasta sekä tietysti itse mestarikirjailija Ilmari Kiannosta ja hänen värikkästä elämästään. Ruokailemme idyllisessä Vanhassa Kurimossa, maalaismaisen pihapiirin päärakennuksessa. Illansuussa näemme Teatteritalo Retikassa jonkin hauskan teatteriesityksen. Esityksen nimi selviää kevään kuluessa. Retkeltä palailemme hyvissä ajoin, joten lauantai-ilta on varattu vapaaseen seurusteluun ja yhdessäoloon.

Varsinaisen sukukokouksen pidämme sunnuntaina 15.7. hotelli Kajanuksessa, missä myös nautimme sukulounaan. Juhlapuhujaksi on lupautunut äitinsä puolelta Leskis-sukuun kuuluva opettaja Seppo Kämäräinen, joka on kertonut elämänsä vaiheista ja monista harrastuksistaan ja työaloistaan tässä sukukirjeessä.

Tervetuloa mukaan näihin varmasti antoisiin tapahtumiin. Merkitkää päivämäärät muistiin jo nyt. Hinta- ja ilmoittautumistiedot ilmoitetaan tarkemmin seuraavassa toukokuun alussa kaikkiin Leskis-talouksiin lähetettävässä sukukirjeessä.

Sukuseuran hallituksessa olemme usein pohtineet, mikä saisi lapset ja nuoret tulemaan mukaan sukukokouksiin. Suvun perinteiden ja tarinoiden siirtyminen seuraaville sukupolville olisi ensiarvoisen tärkeää. Myös tietoisuus kuulumisesta omaa perhettä suurempaan ryhmään vahvistaisi monen nuoren identiteettiä.

Ilahtuneena huomasin paikallislehdestämme erään 9-luokkalaisten Eetu-pojan kirjoituskilpailun voittaneen kirjoituksen Suku merkitsee. Hän kirjoittaa: ”Suku on minulle hyvin tärkeä. On mielestäni hienoa, että osaan nimetä vanhoja henkilöitä. Tietolähteenäni näissä asioissa on yleensä pappani, jolla on hyvä muisti. Huomaan suvullemme ominaisia piirteitä myös itsessäni. Puhun samalla tavalla ja pidän luonnosta. Suvultamme on periytynyt myös tietynlaista huumorintajua ja monta hyvää tarinaa olenkin kuullut...”

Ala-asteen opettajat ovat myös innostaneet oppilaita tutkimaan sukuaan antamalla heille tehtäväksi haastatella isovanhempiaan. Seuraava askel olisi sitten meidän sukuseuralaisten otettava: miten saisimme lapsemme ja nuoremme tulemaan, tapaamaan ja tutustumaan ikätovereihinsa ja muihin sukulaisiinsa sukukokouksissa? Antakaa hyviä vihjeitä niin yritämme toteuttaa niitä.

Kiitos jälleen teille kaikille kuluneesta vuodesta. Samalla toivotan rauhaisaa joulua ja hyvää alkua uudelle vuodelle.

Marja-Leena Leskinen

Tällä kertaa Leskis-sukuun kuuluva haastateltavamme on opettaja ja kulttuuripersoona Seppo Kämäräinen Kainuun Kuhmosta. Hän on herkän ja taiteellisen pohjois-savolaisen työkansan kuvaajan kirjailija Lauri Leskisen sisaren poika. Katso Leskisen sukukirjan III-osan taulu 3085. Seuraavassa hänen elämäntarinansa.

Eräänlainen elämäkerta

Olen Seppo Matti Kämäräinen syntynyt 1949 Kiuruvedellä Majaan talon kuusilapsisen perheen nuorimmaksi pojaksi. Isäni Väinö oli Niemiskylän Kämäräisiä Löytölän talosta, äiti Sidonia puolestaan Rajalan Leskisiä.

Koulunkäynnin aloitin Kiuruvedellä Huttulan supistetussa koulussa, joka toimi vuokratiloissa Ollilan pirtissä. Kävin kolme ensimmäistä luokkaa vain lauantaisin, yläkoulussa lauantait olivat vapaat. Hieno systeemi!

Oppikoulun aloitin syksyllä 1961. Rehtorina Kiuruveden yhteislyseossa oli legendaarinen Tatu Malmivaara, joka oli karismaattisimpia koskaan tapaamiani ihmisiä. Opettajan työssä mietin sittemmin monta kertaa, miten Tatu olisi tämänkin asian ratkaissut.

Ylioppilaaksi kirjoitin keväällä -70 ja lähdin saman tien armeijaan, ensin Kajaaniin ja sitten säämieskoulutukseen Tikkakoskelle. Koska toimenkuvaani kuului paljon oppituntien pitoa, ja huomasin homman toimivan, ajatus opettajaksi kouluttautumiseen vahvistui.

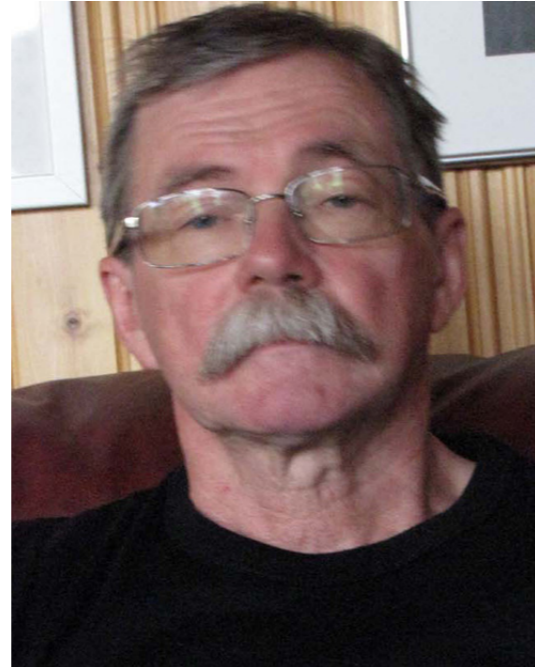
Menin naimisiin kevätkesästä -71 ja lähdimme sitten Anneli-vaimoni kanssa heti syksyllä opiskelemaan Kajaaniin. Aloitimme opinnot Kajaanin kauppaopistossa, mutta minä vaihdoin hetimiten seminaariin. Kajaanin seminaari oli hyvä oppilaitos. Se antoi kohtuulliset valmiudet arkityöhön, vaikka monet asiat tietenkin oppii vasta käytännön työssä. Opiskelun antoisin vaihe oli kenttäharjoittelu Jormuan koululla, missä Ahti Ahlsten toimi ohjaavana opettajana.

Ensimmäinen virkani oli Kajaanissa yläasteen tarkkailuluokan opettajana. Se oli rankka mutta hyvä koulu tulevaisuutta ajatellen. Siinä luulot karisivat nuoresta opettajasta.

Kun vaimoni valmistui kauppaopistosta, muutimme Paltamoon. Minä ajelin opettamassa englantia eteläisen Puolangan kouluilla. Poikamme Jussi ja Matti syntyivät Paltamon vuosina. Neljä vuotta kesti tätä vaihetta ja edessä oli muutto Kuhmoon.

Minut oli valittu Nivan koulun johtajaopettajan virkaan, ja tietenkin kävimme katsomassa tulevaa asuinpaikkaa. Koulu oli komealla paikalla, ja vaimoni sanoi, että kyllä yksi vuosi menee vaikka Nivan koululla. Noista sanoista vierähti 32 vuotta.

Asuimme surkeakuntoisen koulun asuntotiloissa kuusi vuotta, ja rakensimme sitten oman talon Nivalle. Koulu olisi ollut muuten hyvä asuinpaikka, mutta olosuhteet olivat kauniisti sanottuna vaatimattomat. Kylmä vesi tuli ja meni, pönttöuunit lämpisivät joskus kahdestikin päivässä, ulkokuusi palveli ja romanttinen ranta-sauna oli vähemmän romanttinen talvipakkasella.

Opettaja Seppo Kämäräinen

Samoihin aikoihin Nivalle muuton kanssa alkoi toinen urani lehtimiehenä. Toimin Kainuun Sanomien avustajana aika tarkalleen 30 vuotta. Nyt kirjoittelen enää kirja-arvosteluja.

Myös näytelmäkirjailijan ura alkoi jo Nivan alkuvuosina. Alku oli vaatimaton, lähinnä syntyi pieniä näytelmiä joulu- ja kevätjuhliin parisenkymmentä kappaletta. Ensimmäinen iso näytelmä oli Kuhmon kirkkokapinasta kertova Esivaltaa vastaan. Samaan aikaan näki päivänvalon romaani Lain ja oikeuden varjolla. Näytelmät saivat jatkoa: Nyyttikansaa jatkoi paikallishistoriallista linjaa, samoin Hiilloksen hehku. Sitten tulivat kyläooppera Aleksanterin myrsky ja vesistöjen valjastamiseen liittyvä Suuri hiljaisuus. Kyläoopperalinja jatkui vielä Näkijä –kyläoopperalla, joka esitettiin Vaalassa viime kesänä. Uusin kirjani Talvisodan toiset kasvot julkaistiin juuri äskettäin marraskuun ensimmäisenä päivänä.

Olen tituleerannut itseäni henkisen alan sekatyömieheksi. Termi kuvaa tällaista mihinkään erikoistumatonta kirjoittelijaa. Kirjoittaminen on ollut hyvä vastapaino koulutyölle. Olen sitä kautta pystynyt tutustumaan erilaisiin ihmisiin ja kuullut mitä merkillisimmistä ihmiskohtaloista.

Ajatus kirjailijan urasta tuli varmaan enoni Lauri Leskisen kautta. Meillä luettiin paljon, ja Laurin kirjat olivat aina tutustumisen kohteina ilmestymisensä jälkeen. Lauri vieraili meillä usein, mutta koska hän asui Kuopiossa, välimatka oli senaikaisissa oloissa pitkä. Hieman vieraaksi hän kuitenkin jäi, mutta hänen viimeisinä elinvuosinaan olimme vielä toki jonkin verran kirjeenvaihdossa.

Muiden Leskis-suvun enojen ja tätien kanssa olimme paljonkin tekemisissä. Varsinkin Ville-enon armoitetut kertojanlahjat ovat jääneet mieleen.

Suku ja perhe ovat aina merkinneet minulle paljon. Olemme sisarusten kanssa tiiviissä yhteydessä. Kun aika antaa myöten soittelimme ja tapaamme. Varsinaiseen sukuseuratoimintaan en ole ottanut koskaan osaa. Ehkäpä se on niin, että ajankäyttö kahden ammatin ihmiselle suo mahdollisuuden paneutua vain perusasioihin. Nyt tilanne on toinen, kun olemme vaimoni kanssa kumpikin eläkkeellä. Saa nähdä, mihin tässä vielä ryhtyy?

Kuhmon Nivalla 7.11.2011

Seppo Kämäräinen

Lukijalle:

Jos haluat tilata Seppo Kämäräisen uusimman kirjan Talvisodan toiset kasvot, tee se sähköpostilla seppo.kamarainen@kuhmo.net. Sidottu kirja, 280 sivua, hinta 30 euroa postikuluineen. Kun toimit heti ehdit saada kirjan vielä ennen joulua.

Poiminta kustantajan esitteestä:

Kun talvisota alkoi marraskuun viimeisenä päivänä 1939, jäi Suomussalmella evakuoimatta yli 1600 siviiliä. He jäivät hyökkäävän Puna-armeijan valtaamalle alueelle. Alkoi outo vaihe maamme historiassa. Osa näistä siviileistä vangittiin omiensa ilmiantojen perusteella ja tuomittiin, osa ryhtyi yhteistoimintaan neuvostovallan kanssa. Talvisodan toiset kasvot pureutuu sota-ajan tapahtumiin ja tuo uutta tietoa itäisen Suomussalmen kansan katkerista vaiheista. Kirjasta löytyy mm. kuvaus, kun suomalaiset pommittavat suomussalmelaisia tientekijöitä tai kun Suomen armeijan partio käy tulitaistelua Kuusisen Kansanarmeijaan liittyneitä suomalaisia vastaan.

